

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
CHRISTINE STIX-HACKL
esitatud 8. juunil 2004¹

I. Esialgsed märkused

II. Õiguslik raamistik

A. Ühenduse õigus

2. Direktiivi artikkel 1 sätestab direktiivi reguleerimisala. Katkendina on see järgmine:

1. Käesolev eelotsusetaotluse läbivaatamine on üks neljast paralleelsest Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiivi 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta² (edaspidi „direktiiv“) tõlgendamist käsitlevast menetlusest.³ Need kohtuasjad puudutavad nn *sui generis* õigust ja selle ulatust spordikihlvedude valdkonnas.

„1. Käesolev direktiiv käsitleb ükskõik millises vormis andmebaaside õiguskaitset.

2. Andmebaas käesoleva direktiivi tähenduses on süstemaatilisel või meetoodiliselt korrastatud iseseisvate teoste, andmete või muu materjali kogu, mis on individuaalselt kättesaadav elektrooniliste või muude vahendite abil.”

1 — Algkeel: saksa.

2 — EÜT L 77, lk 20; ELT eriväljaanne 13/15, lk 459.

3 — 9. novembri 2004. aasta kohtuotsused C-203/02, C-338/02 ja C-444/02 (EKL 2004, lk I-10415, I-10497 ja I-10549), mille kohta esitan täna ettepanekud.

3. Direktiivi III peatüki artiklid 7–11 sätestavad *sui generis* õiguse. Artiklis 7, mis käsitleb kaitse objekti, on sätestatud:

tema nõusolekul lõpeb õigus kontrollida selle koopia edasimüüki ühenduses.

„1. Liikmesriigid sätestavad andmebaasi tegija õiguse keelata andmebaasi kogu sisust või kvantiteedilt või kvaliteedilt olulisest osast väljavõtte tegemist ja/või selle taaskasutamist, kui selle andmebaasi sisu kogumiseks, kontrollimiseks või esitamiseks on tehtud kvalitatiivselt ja/või kvantitatiivselt oluline investeering.

Avalikku laenutamist ei loeta väljavõtte tegemiseks ega taaskasutamiseks.

3. Lõikes 1 sätestatud õiguse võib üle anda, loovutada või anda loa (litsentsi) selle kasutamiseks.

[...]

2. Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) *väljavõtte tegemine* — andmebaasi kogu sisu või selle olulise osa mis tahes viisil või mis tahes vormis ajutine või alaline ülekandmine teise väljendusvormi;

5. Andmebaasi sisuks olevatest mitteolulistest osadest korduv ja süstemaatiline väljavõtete tegemine ja/või nende taaskasutamine, mis võib viia andmebaasi tavapärase kasutamisega vastuolus olevate tegudeni või kahjustada põhjendamatult andmebaasi tegija seaduslikke huve, ei ole lubatud.”

b) *taaskasutamine* — andmebaasi kogu sisu või selle olulise osa kättesaadavaks tegemine üldsusele kas koopiade levitamise, rentimise, sidusliini kaudu edastamise või muul viisil ülekandmise teel. Pärast andmebaasi koopia esmamüüki ühenduses õiguste valdaja poolt või

4. Artikli 8, mis sätestab õiguspäraste kasutajate õigused ja kohustused, lõige 1 näeb ette järgmist:

„1. Üldsusele mis tahes viisil kättesaadavaks tehtud andmebaasi tegija ei või takistada

andmebaasi õiguspärasel kasutajal teha väljavõtteid ja taaskasutada igal eesmärgil sisuks olevaid kvantiteedilt ja/või kvaliteedilt mitteolulisi osi. Kui õiguspärane kasutaja on õigustatud tegema väljavõtteid ainult andmebaasi teatud osast ja taaskasutama ainult teatud osa, kehtib käesolevas lõikes sätestatu vaid andmebaasi selle osa suhtes.”

õiguse seaduse § 49 lõiget 1, mille sõnastus on nüüd järgmine:

„Igaühel on endaloodud

1) nimekirjade, tabelite, programmide ja teiste sarnaste teoste, mis hõlmavad suurt hulka andmeid, või

5. Artikkel 9 näeb ette, et liikmesriigid võivad teha erandeid *sui generis* õigusest.

2) andmebaasi, mille sisu kogumiseks, kontrollimiseks või esitamiseks on tehtud oluline investeering,

B. Siseriiklik õigus

6. Tekijänoikeuslaki (1991/34) (autoriõiguse seadus) § 49 lõige 1 sätestas enne selle muutmist direktiivi ülevõtmiseks, et nimekirju, tabeleid, programme ja teisi sarnaseid teoseid, mis sisaldavad suurt hulka andmeid, ei tohi kümne aasta jooksul nende avaldamisest ilma autori loata reprodutseerida.

suhtes ainuõigus otsustada teose sisu täies mahus või selle kvalitatiivselt või kvantitatiivselt hinnatud osa kasutamise üle, seda reprodutseerides ning avalikkusele kättesaadavaks tehes.”

III. Asjaolud ja menetlus põhikohtuasjas

A. Üldosa

7. Direktiiv võeti üle 3. aprilli 1998. aasta seadusega nr 250, millega muudeti autori-

8. Inglismaal korraldavad jalgpalli profiliiga võistlusi Football Association Premier Lea-

gue Ltd ja Football League Ltd, Šotimaal Scottish Football League. Premier League [edaspidi „kõrgliiga”] ja Football League [edaspidi „jalgpalliliiga”] (kuhu kuuluvad esimene, teine ja kolmas divisjon) hõlmavad kokku nelja liigat. Enne iga võistlushooaja algust koostatakse asjaomastes liigades toimuvate võistluste võistluskalendrid. Andmed salvestatakse elektrooniliselt ja need on individuaalselt ligipääsetavad. Võistluskalendrid avaldatakse muu hulgas trükitud brošüürides nii kronoloogiliselt kui ka iga asjaomases liigas mängiva meeskonna kohta. Kohtuvad võistkonnad esitatakse vormis X-Y (nt Southampton-Arsenal). Igal hooajal toimub 41 nädala jooksul umbes 2000 võistlust.

B. *Eriosa*

10. Käesoleva eelotsusemenetluse vajadus tõusetus Fixtures'i algatatud hagimenetluses Oy Veikkaus Ab (edaspidi „Veikkaus”) vastu. Siseriikliku kohtu andmetel kasutas Veikkaus kõnealusel ajavahemikul 1998–1999 igal nädalal keskmiselt neljandikku kõrgliiga ja teiste liigade võistluste andmetest oma ennustusemängudeks (*vakioveikkaus, tulosveto, pitkäveto ja moniveto*). *Vakioveikkaus*'eks ja *pitkäveto*'ks kasutati põhiliselt kõrgliiga ja esimese divisjoni kohtumiste, aeg-ajalt ka madalamate liigade kohtumiste andmeid. Igal nädalal kasutatud kõrgliiga võistluste andmed moodustasid kasutatud andmete koguhulgast umbes kaks kolmandikku ja esimese divisjoni võistluste andmed ühe kolmandiku. *Tulosveto*'ks ja *moniveto*'ks kasutati vaid mõne üksiku võistluse andmeid. Kõnealusel ajavahemikul kasutas Veikkaus igal nädalal ligikaudu 80 kohtumise andmeid oma ennustusmängudeks; seejuures oli tege mist Inglismaal peetavate jalgpallivõistlustega, samuti teistes Euroopa riikides peetavate kohtumistega, jäähokivõistlustega jmt.

9. Inglismaa ja Šoti jalgpallivõistluste korraldajad tegid Šoti äriühingule Football Fixtures Limited ülesandeks korraldada jalgpalli võistluskalendrite kasutamist litsentside andmise jmt abil. Football Fixtures Limited loovutas oma haldamis- ja kasutamiseõigused väljaspool Suurbritanniat omakorda äriühingule Fixtures Marketing Limited (edaspidi „Fixtures”).

11. Veikkaus kasutas ennustusmängude korraldamiseks kõiki hooaja kõrgliiga ja esimese divisjoni jalgpallivõistlusi, aeg-ajalt ka teisi kohtumisi. Igal nädalal sõlmitakse kihlvedusid umbes 200 jalgpallivõistluse tulemuse peale. Asjaomaste võistluste väljavalimiseks kogutakse igal nädalal Interneti, ajakirjade või otse klubide kaudu andmeid umbes 400 jalgpallivõistluse kohta. Veikkaus kontrollib

väljavalitud kohtumiste andmete õigsust erinevatest allikatest ja muudab vajaduse korral võistluste valikut. Muudatuste tegemine on võimalik ka võistluste toimumise nädalal. Igal aastal moodustab Inglise meistriiugade jalgpallivõistluste kihlvedude korraldamine Veikkaus'e aastakäibest mitukümmend miljonit eurot.

tõttu Vantaan käräjäoikeus'e otsuse ja jättis hagi rahuldamata. Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) ei andnud asjaomasele kassatsioonkaebusele menetlusalba.

12. Ühes oma otsuses (S 94/8994) leidis Vantaan käräjäoikeus, et jalgpallikohtumiste kalender (võistluskalender) on mõistetav suurt hulka andmeid sisaldava nimekirjana autoriõiguse seaduse § 49 lõike 1 (sel ajal kohaldamisele kuulunud redaktsiooni) tähenduses. Käräjäoikeus sedastas ühtlasi, et nimekirjad on kaitstud üksnes paljundamise suhtes. Hinnates küsimust, kas kasutatud on võistluskalendri olulist osa, tuleb arvesse võtta kõiki ennustuslehti tervikuna. Kohus asus seisukohale, et rikutud oli nimekirjade õiguskaitse nõudeid ja rahuldas hagi. Seejärel välistas Helsingin hovioikeus'e (Helsingi apellatsioonikohus) otsusega (S 96/1304) õiguskaitse nõuete rikkumise, sest andmed ennustuslehtede valmistamiseks pärinevad erinevatest allikatest ja on üle kontrollitud otse Inglismaal, kuna ennustuslehtedel ja võistluskalendrites esitatud andmete vahel esineb erinevusi; lisaks ei ole ennustuslehed pärast vastava võistluse toimumist enam vajalikud. Helsingin hovioikeus tühistas see-

13. Pärast direktiivi jõustumist esitas Fixtures Rootsis ja Soomes hagid, milles palus tuvastada, et võistluskalender on õiguskaitset omav andmebaas direktiivi mõttes ja et kihlvedude korraldajad on mõlemas riigis rikkunud andmebaaside õiguskaitse nõudeid, olles ilma loata kasutanud võistluskalendrites sisalduvaid kohtumisi oma kihlvedude korraldamiseks.

14. Arvamust küsiti Tekijänoikeusneuvosto'lt (autoriõiguse nõukogu), kes on seisukohal, et kehtivas Soome autoriõiguses ei ole andmebaaside õiguskaitse jaoks vajalik, et andmebaasi mõiste vastaks direktiivi artikli 1 lõikes 2 sätestatule. Andmebaaside õiguskaitse tagatakse juhul, kui andmebaasi sisu kogumiseks, kontrollimiseks või esitamiseks oli vajalik olulise investeeringu tegemine. Toetudes eespool nimetatud Helsingin hovioikeus'e otsusele, leidis tekijänoikeusneuvosto, et isegi kui kõnealused võistluskalendid on ka autoriõiguse seaduse § 49 lõike

1 punkti 2 tähenduses andmebaasid, mille sisu kogumiseks, kontrollimiseks või esitamiseks oli vajalik olulise investeeringu tegemine, ei rikkunud siiski Veikkaus'e toimingu selle andmebaasi õiguskaitsse nõudeid.

kulutatud võistluste kuupäevade ja kohtuvate võistkondade määramiseks, ning kas on selliseid investeeringuid, mida õiguskaitsse võistluskalendritele laiendamise hindamisel arvesse ei võeta?

15. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole selge, kas vaidlusalused võistluskalendrid moodustavad õiguskaitsset omava andmebaasi ning milline tegevus ohustab direktiivi kohaselt andmebaaside õiguskaitsset.

2. Kas direktiivi eesmärk on, et peale võistluskalendrite koostajate ei tohi teised isikud ilma loata selles sisalduvaid andmeid kihlvedude korraldamiseks või muul ärilisel kaalutlusel kasutada?

IV. Eelotsuse küsimused

16. Vantaan käräjäoikeus esitab Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimust investeeringu ja andmebaasi valmistamise vahel eksisteerivast seosest võib tõlgendada nii, et „kogumise” ning „kogumiseks tehtud investeeringu” kontekstis tuleb antud juhul investeeringuks pidada vahendeid, mis on
3. Kas direktiivi mõistes tähendab andmebaaside kasutamine Veikkause poolt kvalitatiivselt ja/või kvantitatiivselt hinnatult andmebaasi olulise osa kasutamist, arvestades, et võistluskalendrites sisalduvast teabest kasutatakse vaid osa, mis puudutab iga-nädalastes ennustuslehtedes ilmuvate ühe nädala kihlvedude aluseks olevaid kohtumisi, ning kohtumiste kohta käiv teave saadakse ja seda kontrollitakse kogu hooaja jooksul teiste allikate abil kui andmebaasi tegija juures?”

V. Vastuvõetavus

17. Komisjon leiab, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole piisaval määral kirjeldanud faktiliste asjaolude kogumit. Ei ole selge, milline on seos ühelt poolt kõrgliiga ja jalgpalliliiga ning teiselt poolt Fixtures'i vahel, iseäranis ei ole piisavalt kirjeldatud Fixtures'e poolt mõlema liiga andmebaasi kasutamise õiguslikku alust ja ulatust. Lisaks ei täpsusta siseriiklik kohus, kas Veikkaus on teinud väljavõtteid ja/või taaskasutanud kõnealuse andmebaasi sisu. Lõpuks on eelotsuse küsimused osaliselt suunatud direktiivi sätete kohaldamisele konkreetsete asjaolude suhtes.

18. Komisjoni vastuväidete asjus tuleb meenutada, et eelotsusetaotlustes sisalduv teave peab andma liikmesriikide valitsustele ja teistele menetlusosalistele võimaluse esitada Euroopa Kohtu põhikirja artikli 23 alusel oma märkused. Euroopa Kohus peab tagama selle võimaluse kaitse, arvestades asjaolu, et eespool viidatud sätte alusel teatatakse menetlusosalistele üksnes eelotsusetaotlustest.⁴

19. Euroopa Kohtu põhikirja artikli 23 alusel arvukalt esitatud märkustest ilmneb, et eelotsusetaotluses sisalduvad andmed on liikmesriikidel ja sealjuures ka komisjonil võimaldanud avaldada asjakohast arvamust Euroopa Kohtule esitatud küsimuste kohta.

20. Mõningates punktides ei ole eelotsuse küsimused suunatud mitte ühenduse õiguse, st direktiivi tõlgendamisele, vaid direktiivi kohaldamisele teatud konkreetsete asjaolude suhtes. Mis puudutab seda aspekti, siis tuleb komisjoniga nõustuda selles, et EÜ artikli 234 kohase eelotsusetaotluse puhul ei ole see mitte Euroopa Kohtu, vaid siseriikliku kohtu ülesanne ja et Euroopa Kohus peab käesolevas menetluses piirduma ühenduse õiguse tõlgendamisega.

21. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt kuulub EÜ artiklis 234 sätestatud menetluse raames, mis põhineb siseriiklike kohtute ja Euroopa Kohtu ülesannete selgel jaotusel, asjaolude hindamine siseriikliku kohtu pädevusse.⁵

4 — 11. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-207/01: Altair Chimica SpA v. ENEL Distribuzione (EKL 2003, lk I-8875, punkt 25); 30. aprilli 1998. aasta määrus kohtuasjades C-128/97 ja C-137/97: Testa ja Modesti (EKL 1998, lk I-2181, punkt 6) ja 11. mai 1999. aasta määrus kohtuasjas C-325/98: Anssens (EKL 1999, lk I-2969, punkt 8).

5 — 15. novembri 1979. aasta otsus kohtuasjas 36/79: Denkavit (EKL 1979, lk 3439, punkt 12), 5. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjades C-175/98 ja C-177/98: Lirussi ja Bizzaro (EKL 1999, lk I-6881, punkt 37), 22. juuni 2000. aasta otsus kohtuasjas C-318/98: Fornasar jt (EKL 2000, lk I-4785, punkt 31) ja 16. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-421/01: Traunfellner (EKL 2003, lk I-11941, punkt 21 jj).

22. Euroopa Kohtul puudub niisiis pädevus lahendada põhikohtuasja vaidlus või kohaldada Euroopa Kohtu poolt tõlgendatavaid ühenduse õigusnorme siseriiklikele meetmete ja olukordade suhtes, kuna need küsimused kuuluvad eelotsusetaotluse esitanud kohtu ainupädevusse. Menetluse objektiks oleva andmebaasiga seonduvate üksikute sündmuste hindamine nõuab seega faktiliste asjaolude hindamist, mis on siseriikliku kohtu ülesandeks.⁶ Muus osas on Euroopa Kohus pädev vastama eelotsuse küsimustele.

A. *Materiaalne kohaldamisala: mõiste „andmebaas”*

24. Veikkaus ja Belgia valitsus märgivad, et põhikohtuasjas ei ole mitte mingil juhul tegemist andmebaasiga direktiivi artikli 1 mõistes. Näiteks ei ole selle materjal iseseisev.

25. Mõiste „andmebaas” tõlgendamine artikli 1 lõike 2 tähenduses puudutab üht põhilisemat direktiivi kohaldamise tingimust, seega ka kogu selle materiaalsel kohaldamisala. Sellest tuleb eristada *sui generis* õiguse materiaalsel kohaldamisala, seega direktiivi artiklis 7 sätestatud „kaitse objekti”. See määratlus haakub küll „andmebaasi” legaaldefiniitsiooniga, näeb aga *sui generis* õiguse objekti jaoks ette mitmed täiendavad tingimused. See tähendab, et mitte kõik andmebaasid direktiivi artikli 1 lõike 2 mõistes ei ole ühtlasi kaitse objektiks artikli 7 tähenduses.

VI. Põhjendus: hinnang

23. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimused käsitlevad direktiivi mitme sätte tõlgendamist, põhiliselt teatud mõistete tõlgendamist. Küsimuste eri tahud kuuluvad erinevatesse valdkondadesse ja neid tuleb käsitleda eraldi. Kui mõned õigusküsimused puudutavad direktiivi materiaalsel kohaldamisala, siis teised käsitlevad *sui generis* õiguskaitse andmise tingimusi ja selle sisu.

26. See vahetegu esineb ka direktiivi põhjendustes. Nii käsitleb 17. põhjendus andmebaasi mõistet ja 19. põhjendus *sui generis* õiguse mõistet. Esitatud näited ei ole küll kõige paremad erineva tähenduse näitlikustamiseks: nii ei käsitleta teatud kunstiteoste,

6 — Vt 4. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-448/01: EVN (EKL 2003, lk I-14527, punkt 59).

näiteks muusikateoste salvestist üldse andmebaasina, muusikaliste salvestiste kogu seevastu ei kuulu direktiivi kaitsealasse. Ent viimase tingib juba asjaolu, et sel juhul ei ole üldse tegemist andmebaasiga.

27. „Andmebaasi” vastamine mõiste koosseisutunnustele on seega vajalik, kuigi mitte piisav tingimus artiklis 7 sätestatud *sui generis* õiguse tagamiseks.

28. Esmase pidepunkti „andmebaasi” mõiste tõlgendamisel moodustavad rahvusvahelise õiguse suundanäitavad normid. Nende hulka kuulub eelkõige intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (TRIPS-leping)⁷ artikli 10 lõige 2, kuigi see säte ei sisalda kõiki direktiivi artikli 1 lõikes 2 nimetatud kriteeriume. Lisandub veel muudetud Berni konventsiooni artikli 2 lõige 5. Seevastu ei saa tugineda rahvusvahelise õiguse normidele, mis on hilisemad kui tõlgendatav direktiiv. See käib näiteks WIPO autoriõiguse lepingu artikli 5 kohta, mis võeti

vastu alles 1996. aastal. Nagu ilmneb õigusloome materjalidest, eriti komisjoni dokumentidest, lähtuti direktiivi väljatöötamisel eelkõige muudetud Berni konventsioonist.

29. „Andmebaasi” mõiste kohta tuleks märkida, et selle tõlgendamisest nimetatud rahvusvaheliste õigusnormide valguses ei ole edasist kasu, kuna direktiivi artikli 1 lõige 2 annab — kuigi mitte väga täpse — legaaldefiniitsiooni, mis nõuab mitme tingimuse täitmist. Nende tähendust selgitatakse järgnevalt lähemalt. Seejuures tuleb silmas pidades, et Euroopa Kohus võib siseriiklikule kohtule küll anda kasulikke juhiseid põhi-kohtuasja lahendamiseks, kuid Euroopa Kohtu tõlgendatud ühenduse õiguse või seda ülevõtivate siseriiklike õigusaktide kohaldamine konkreetses asjas on siseriikliku kohtu ülesanne.

30. Direktiivi artikkel 1 sisaldab erinevaid andmebaasidele esitatavaid nõudeid ning juba selle ülesehitus eeldab laiendavat tõlgendamist. Nii sätestab direktiivi artikli 1 lõige 1 sõnaselgelt, et direktiiv käsitleb „ükskõik millises vormis andmebaaside õiguskaitset”. Lisaks räägib „andmebaasi” mõiste laiendava tõlgendamise kasuks ka asjaolu, et artikli 1 lõige 3 sätestab erandi, ja seda nimelt arvutiprogrammidele.

7 — EÜT 1994, L 336, lk 214.

31. Õigusloome materjalidest selgub, et ka seadusandja tahe toetab laiendavat tõlgendamist.⁸

32. Mõiste „andmebaas” määratlemisel on aga oluline, et täidetud oleks artikli 1 lõikes 2 sätestatud kolm tingimust.

33. Esiteks peab tegemist olema „iseseisvate teoste, andmete või muu materjali koguga” (kohtujuristi kursiiv). Küsimus, kas põhikohtuasjas on tegemist andmete või muu materjaliga, ei nõua seejuures edasist süvenemist. Seda seetõttu, et praktiliselt on tegemist kas andmetega, mida mõistetakse kui märkide jadasid teatud asjade esitamiseks, st potentsiaalselt informatsiooni sisaldavate lihtsate programmeerimiskeele lausetega,⁹ või on tegemist muu materjaliga kui tuvastatavate ühikutega.

34. Kuigi direktiivis täpsustus puudub, ei saa siiski nõuda, et hõlmatud oleks suur hulk andmeid või muud materjali. Parlamendi

asjaomast nõuet ei arvestanud ei nõukogu ega komisjon. Kvantitatiivset liiki tingimus on sätestatud alles direktiivi artikli 7 lõikes 1, selleks on nimelt „oluline investering”.

35. Käesolevas asjas tuleb pigem kontrollida, kas on täidetud andmete või muu materjali sõltumatuse tingimus.

36. Sellest kriteeriumist tuleb aru saada nii, et andmed või muud materjalid ei tohi kokku kuuluda või neid peab vähemalt saama üksteisest eraldada, ilma et kaoks nende informatsioonisisaldus,¹⁰ mistõttu ei ole hõlmatud näiteks filmi heli või pilt. Üks võimalik tõlgendus on keskenduda mitte üksnes materjalide vastastikusele sõltuvusele, vaid ka sõltuvusele ühe kokku raames.¹¹

8 — Gaster, J.-L., *Der Rechtsschutz von Datenbanken*, 1999, punkt 58 jj.

9 — Krähn, J., *Der Rechtsschutz von elektronischen Datenbanken, unter besonderer Berücksichtigung des Sui-generis-Rechts*, 2001, lk 7.

10 — Leistner, M., „The Legal Protection of Telephone Directories Relating to the New Database Maker’s Right”, *International Review of Industrial Property and Copyright Law* 2000, lk 950 (956).

11 — Chalton, S., *The Copyright and Rights in Databases Regulations 1997: Some Outstanding Issues on Implementation of the Database Directive*, E.I.P.R. 1998, lk 178 (179).

37. Teiseks laieneb direktiiv vaid sellistele kogudele, mis on süstemaatiliselt või metoodiliselt korrastatud. 21. põhjenduses on selgitatud, et nimetatud materjal ei pea olema füüsiliselt talletatud. Selle tingimuse eesmärk on vältida korrastamata andmehulkade kuhjumist ja hõlmata ainult plaanipäraseid kogusid,¹² st andmeid, mis on korrastatud teatud kriteeriumide järgi.¹³ Seejuures piisab sellest, kui määratakse kindlaks andmete struktuur, ja korrastatus tekib alles asjaomase otsinguprogrammi kasutamisel,¹⁴ seega põhiliselt sortimisega, vajadusel indekseerimise abil. Hõlmatud on nii staatilised kui ka dünaamilised andmebaasid.¹⁵

39. Järelikult tuleb artikli 1 lõike 2 mõistet „andmebaas” tõlgendada laiendavalt. Piirangud tulenevad direktiivi artikli 7 lõikes 1 kaitse objektile sätestatud tingimustest.

B. Kaitse objekt: tingimused (esimene eelotuse küsimus)

40. Selleks, et andmebaas kuuluks *sui generis* õiguse kaitsealasse direktiivi artikli 7 alusel, peab see vastama selles sätestatud koosseisutunnustele. Käesolev kohtuasi puudutab mõne nimetatud kriteeriumi tõlgendamist.

38. Kolmandaks nõuab direktiivi artikli 1 lõige 2, et andmete kogu „on individuaalselt kättesaadav elektrooniliste või muude vahendite abil”. Seega ei hõlma mõiste „andmebaas” direktiivi artikli 1 lõike 2 mõistes pelgalt andmete salvestamist.

12 — Leistner, M., *Der Rechtsschutz von Datenbanken im deutschen und europäischen Recht*, 2000, 53 jj.

13 — Lewinski, S. von, *Europäisches Urheberrecht*, Walter, M. M. (väljaandja), 2001, punkt 20 andmebaasi direktiivi artikli 1 kohta.

14 — Speyart, H. M. H., *De databank-richtlijn en haar gevolgen voor Nederland*, Informatierecht — AMI 1996, lk 151 (155).

15 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealusel märkuses), punkt 6 direktiivi artikli 1 kohta.

41. Selles osas tuleb viidata õigusteaduslikele debatile küsimuse üle, kas *sui generis* õigus peab kaitsma sooritust, seega põhiliselt andmebaasi tegija tegevust, või seejuures tekkivad tulemust. Selles osas tuleb nentida, et direktiiv kaitseb andmebaase või täpsemalt nende sisu, kuid mitte nendes sisalduvat informatsiooni kui sellist. Kokkuvõttes on niisiis tegemist valmistatu kaitsega, kusjuures

kaudselt kaitstakse ka andmebaasi tegemiseks kulutatud vahendeid, st investeerint. ¹⁶

42. Artikli 1 lõike 2 tingimustele lisanduvad direktiivi artiklis 7 sätestatud tingimused. Seetõttu on kaitse objekti määratlus kitsam mõiste „andmebaas” määratlusest artikli 1 tähendusest.

43. Direktiiviga kehtestatud *sui generis* õigus põhineb Põhjamaade andmekogude kaitse õigusel (*Katalogrecht*) ja Madalmaade *geschriftenbeschermin*g'ul. See teadmine ei tohi aga viia eksiteele, nagu tuleks nende varasemate õigusnormide kohta õigusteaduses ja kohtupraktikas kujundatud arusaamad direktiivi sisse tuua. Pigem peaks direktiiv olema mõõdupuuks siseriikliku õiguse tõlgendamisel ka kõigis nendes liikmesriikides, kus sarnased õigusnormid kehtisid juba enne direktiivi vastuvõtmist. Ka nendes liikmesriikides osutus vajalikuks kohandada siseriiklikud õigusnormid direktiivi sätetega.

1. „Oluline investering”

44. Keskseks mõisteks *sui generis* õiguse objekti määratlemisel on direktiivi artikli 7 lõikes 1 nimetatud väljend „oluline investering”. Seda kohaldamistingimust täpsustatakse nõudega, et olulisus peab olema „kvalitatiivne või kvantitatiivne”. Legaaldefiniitsioone nende kahe alternatiivi kohta direktiiv aga ei sätesta. Õiguskirjanduses nõutakse küsimuse selgitamist Euroopa Kohult. See nõue on täielikult õigustatud, kuna ainult nii saab tagada, et õigusnormi tõlgendatakse terves ühenduses sõltumatult ja ühetaoliselt. Loomulikult ei tohi unustada, et tõlgendamiskriteeriumide kohaldamine jääb lõpuks siseriiklike kohtute ülesandeks, mis kätkeb endas erineva kohaldamise ohtu.

45. Nagu ilmneb juba direktiivi artikli 7 lõike 1 ülesehitusest, tuleb mõistet „oluline investering” mõista suhtelisena. Vastavalt sellele ühise seisukoha põhjendusele, milles see säte omandas oma lõpliku kuju, tuleb kaitsta investeringuid, mida tehti andmebaasis sisalduva materjali väljaotsimiseks ja kogumiseks. ¹⁷

16 — Grützmacher, M., *Urheber-, Leistungs- und Sui-generis-Schutz von Datenbanken*, 1999, lk 329; Koumantos, G., „Les bases de données dans la directive communautaire”, *Revue internationale du droit d'auteur* 1997, lk 79 (117). Seevastu mõned autorid käsitlevad kaitse objektina investeringuid (nt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 3 direktiivi artikli 7 kohta, ja Grützmacheri teose 14. joonealuses märkuses viidatud kirjandus lk 329).

17 — Nõukogu ühine seisukoht (EÜ) nr 20/95, 10. juuli 1995, EÜT C 288, lk 14.

46. Investeeringud peavad seega olema andmebaasi koostamisega seonduvate teatavate toimingutega seotud. Artiklis 7 on ammen-davalt loetletud kolm sellega seotud toimin-gut: andmebaasi sisu kogumine, kontrolli-mine ja esitamine. Kuna nimetatud koossei-sutunnused on ühe teise eelotsuse küsimuse sisuks, ei käsitleta nende tähendust siinkohal põhjalikumalt.

47. Millist liiki investeeringutega võib tege-mist olla, selgub 40. põhjendusest, mille viimane lause kõlab: „niisugune investeering võib koosneda finantsressursside rakendami-sest ja/või aja, pingutuste ja energia kuluta-misest”. Seitsmenda põhjenduse kohaselt on tegemist märkimisväärsete inim-, tehniliste ja finantsressursside investeerimisega.

48. Lisaks sellele tuleb mõistet „oluline” mõista samamoodi suhtelisena, nimelt ühelt poolt seoses kulude ja amortisatsiooniga¹⁸ ja teisalt seoses andmebaasi ulatuse, liigi ja sisuga, samuti valdkonnaga, millesse see kuulub.¹⁹

18 — Vt von Lewinski (viidatud 13. jõealuses märkuses), punkt 9 direktiivi artikli 7 kohta.

19 — Vt Koumantos (viidatud 16. jõealuses märkuses), lk 119.

49. Kaitstakse niisiis mitte ainult neid inves-teeringuid, mille väärtus on vaieldamatult suur.²⁰ Sellegipoolest ei tohi kriteeriumi „oluline” mõista üksnes suhtelisena. Teatud mõttes *de minimis* (vähese tähtsuse) eeskir-jana nõuab direktiiv kaitsmisväärsete inves-teeringute puhul nimelt ka täielikku alam-piiri.²¹ See on võimalik tuletada 19. põhjen-dusest, mille kohaselt peab investeering olema „piisavalt oluline”.²² Nimetatud kün-nis tuleb siiski asetada madalale. Seda näitab esiteks 55. põhjendus,²³ milles investeeringu suuruse suhtes lähemat täpsustust ei ole. Teiseks räägib selle kasuks ka asjaolu, et direktiivi eesmärgiks on erinevate süstee-mide ühtlustamine. Kolmandaks kahjustaks liiga kõrge alampiir direktiivi eesmärki ehk investeerimise edendamist.

50. Mitu menetlusosalist on oma kirjalikes märkustes lähtunud nn *spin-off* teooriast, mille kohaselt kõrvaltooted ei ole kaitseõi-gusega hõlmatud. Kaitse laieneks vaid tulu-dele, mida kasutatakse investeeringute amor-tiseerimiseks. Mainitud menetlusosalised on viidanud sellele, et vaidlusalune andmebaas on vajalik spordivõistluste korraldamiseks, st on sel eesmärgil koostatud. Investeeringu

20 — Vt von Lewinski (viidatud 13. jõealuses märkuses), punkt 11 direktiivi artikli 7 kohta.

21 — Vt Krähn (viidatud 9. jõealuses märkuses), lk 138 jj; Leistner (viidatud 10. jõealuses märkuses), lk 958.

22 — Karnell, G. W. G., „The European Sui Generis Protection of Data Bases”, *Journal of the Copyright Society of the U.S.A.*, 2002, lk 994.

23 — Van Manen, J., „Substantial investments”, *Allied and in friendship: for Teartse Schaper*, 2002, lk 123 (125).

eesmärk on spordivõistluste korraldamine ja ei ole, või ei ole ainult andmebaasi koostamine. Investeering oleks tehtud igal juhul, seda ka nimetatud korraldamise kohustuse olemasolu tõttu. Andmebaasi puhul on seega tegemist pelgalt kõrvaltootega teisel turul.

teooria tõttu. Direktiivi tõlgendamisel on ja jäävad otsustavateks direktiivi sätted.

51. Käesolevas kohtuasjas tuleb seega selgitada, kas ja millisel viisil mõjutab nn *spin-off* teooria direktiivi, eriti *sui generis* õiguse tõlgendamist. Käesolevas asjas andmebaaside suhtes väljendatud kahtluste tõttu osutub vajalikuks ainult kõrvaltooteid puudutava *spin-off* teooria demütologiseerimine. Hoolimata sellest, et see teooria pärineb siseriiklikult tasandilt, saab seda taandada ka direktiivi 10.–12. põhjendusest tuletatud eesmärgile, nimelt soodustada investeeringuid nende kaitse parandamise abil. See tugineb omakorda arusaamale, et investeeringuid peab saama amortiseerida põhitegevuse tulust. *Spin-off* teooria haakub ka asjaoluga, et direktiiviga kaitstakse üksnes selliseid investeeringuid, mis on muu hulgas vajalikud andmebaasi sisu kogumiseks.²⁴ Kõikidel nendel argumentidel on oma väärtus ja neid tuleb direktiivi tõlgendamisel arvesse võtta. See ei tohi aga viia igasuguse *spin-off* mõju välistamiseni ainuüksi ühe

52. Vaidlusaluse õigusliku probleemi lahendamisel tuleb seega lähtuda küsimusest, kas andmebaasi õiguskaitse tagamine sõltub sellest, millele on suunatud andmebaasi tegija tahe, või andmebaasi otstarbest, juhul kui need on erinevad. Siinkohal võiks mainida, et ei direktiivi artikkel 1 ega artikkel 7 ei viita andmebaasi otstarbele. Kui ühenduse seadusandja oleks soovinud taolist tingimust sätestada, oleks ta seda kindlasti teinud. Nii artikkel 1 kui ka artikkel 7 osutavad sellele, et ühenduse seadusandja oli täiesti valmis kehtestama mitmeid tingimusi. Andmebaasi otstarve ei ole järelikult kriteerium, mille järgi otsustada, kas andmebaas kuulub kaitse alla. Otsustavaks on pigem artiklis 7 sätestatud tingimused. Seda ei saa muuta ka mõne menetlusosalise mainitud 42. põhjendus. Esiteks käsitleb see *sui generis* õiguse ulatust ja teiseks on ka siin oluline asjaolu, et investeringut ei kahjustataks.

53. Kuid ka direktiivi teistes investeeringutele viitavates ja nende tähtsust rõhutavates põhjendustes, nagu 12., 19. ja 40. põhjendu-

24 — Vt selle kohta lähemalt Hugenholtz, P. B., „De spin-off theorie uitgesponnen”, *Tijdschrift voor auteurs-, media- & informatierecht* 2002, lk 161 jj.

ses, ei leitud viidet sellele, et andmebaasi kaitse sõltub selle otstarbest.

kaalutlustega ning seda direktiivist eeldada ei saa.

54. Praktikast võib lisaks leida ka andmebaaside tegijaid, kes koostavad andmebaasi mitmeks otstarbeks. Võib esineda olukord, et seejuures tehtud investeeringuid ei saa siduda ühe kindla otstarbega ega üksiksest lahutada. Taolises olukorras ei pakuks andmebaasi otstarbe kriteerium ühest lahendust. Investeering oleks kaitstud sõltumata teisest otstarbest või oleks teise otstarbe tõttu täielikult kaitsmata. Otstarbe kriteerium osutub seega kas kõlbmatuks või direktiivi eesmärgiga ühildamatuks. Mitmeks otstarbeks loodud andmebaaside kaitse välistamine oleks vastuolus eesmärgiga edendada investeeringuid. See takistaks oluliselt investeeringuid mitmeotstarbelistesse andmebaasidesse.

56. Hinnangu andmine asjaolule, kas põhi-kohtuasjas on tegemist olulise investeeringuga, on seotud ülalnimetatud kriteeriumide kohaldamisega konkreetsetele faktilistele asjaoludele. Vastavalt EÜ artiklist 234 tulenevast pädevuste jaotusest eelotsusemenetluses kuulub see siseriikliku kohtu pädevusse. Andmebaasi tehtud investeeringute hindamisel tuleb igal juhul kaasata asjaolud, mida tuli arvestada võistluskalendri koostamisel, näiteks võistluste huvipakkuvus pealtvaatajate jaoks, kihlveokorraldajate huvid, jalgpalliliitude turustusmeetmed, teised selles piirkonnas kavandatud kuupäeval toimuvad üritused, kohtumiste sobiv geograafiline jaotus, samuti avaliku korraga seonduvate probleemide vältimine. Lõpuks tuleb hindamisel arvestada ka võistluste arvu. Poolel, kes tugineb *sui generis* õigusele, lasub selle tõendamise kohustus, milliseid investeeringuid tehti.

2. „Kogumine” direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses

55. Põhikohtuasja andmebaas on üheks näiteks, et andmebaas koostatakse ka võistluskalendrite korrastamise otstarbel. Igaks otstarbeks eraldi andmebaasi — mis pealegi võivad olla peaaegu identsed — koostamine oleks vastuolus põhimõtetlike majanduslike

57. Käesolevas kohtuasjas vaieldakse selle üle, kas tegemist on kogumisega direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses. See määratlus

kaitseb üksnes andmebaasi sisu „kogumiseks”, „kontrollimiseks” või „esitamiseks” tehtud investeeringuid.

58. Lähtuda tuleb sellest, millele on *sui generis* õigusega antav kaitse suunatud, nimelt andmebaasi koostamise kaitsest. See tõttu saab koostamist vaadelda kui kogumise, kontrollimise ja esitamise üldmõistet.²⁵

59. Põhikohtuasi käsitleb elavalt diskuteeritud õiguslikku küsimust, nimelt kas, ja kui vastus on jaatav, siis millistel tingimustel ja millises ulatuses kaitseb direktiiv mitte ainult olemasolevaid, vaid ka andmebaasi tegija poolt loodud uusi andmeid. Kui kogumine peaks olema seotud vaid olemasolevate andmetega, hõlmaks ka investeeringute kaitse vaid selliste andmete kogumist. Võttes aluseks sellise arusaama kogumisest, sõltub põhikohtuasjas käsitletava andmebaasi kaitse sellest, kas kogutakse olemasolevaid andmeid.

60. Kui lähtuda aga üldmõistest „koostamine”, seega andmebaasi varustamisest sisuga,²⁶ võib kaitseõigus hõlmata nii olemasolevaid kui ka uusi loodavaid andmeid.²⁷

61. Selgust võiks tuua artikli 7 lõikes 1 kasutatud mõiste „kogumine” võrdlemine direktiivi 39. põhjenduses nimetatud toimingutega. Kohe alguses olgu aga märgitud, et eri keelte sõnastuste vahel esineb lahknevusi.

62. Saksakeelses sõnastuses artikli 7 lõikes 1 kasutatud mõiste „*Beschaffung*” (kogumine), saab käia vaid olemasolevate andmete kohta, kuna koguda saab vaid midagi, mis on juba olemas. Selles tähenduses on sõna *Beschaffung* täpne vastand sõnale *Erschaffung* (loomine). Samale tulemusel jõuame, tõlgendades portugali-, prantsus-, hispaania- ja ingliskeelse versiooni sõnastust, mille aluseks on ladinakeelne *obtenere*, st saada. Ka soome- ja taanikeelne versioon pakuvad kitsendavat tõlgendust. Mõne menetlusosalise valitud saksa- ja ingliskeelse versiooni laiendav tõlgendus põhineb seega eksitusel.

25 — Guglielmetti, G., „La tutela delle banche dati con diritto sui generis nella direttiva 96/9/CE”, *Contratto e impresa. Europa*, 1997, lk 177 (184).

26 — Calame, A. E., *Der rechtliche Schutz von Datenbanken unter besonderer Berücksichtigung des Rechts der Europäischen Gemeinschaften*, 2002, lk 115, 554. joonealune märkus.

27 — Vt Grützmacher (viidatud 16. joonealuses märkuses), lk 330 jj; Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 152.

63. Täiendavaid viiteid mõiste „kogumine” korrektse tõlgendamise kohta direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses võiks anda direktiivi 39. põhjendus, mis on sissejuhatav põhjendus õiguskaitse objekti osas. See põhjendus nimetab kaitstavate investeeringutena vaid kahte liiki toiminguid, nimelt *Beschaffung* (omandamine) ja *Sammeln* (kogumine). Probleemid tekivad ka siin eri keelte sõnastustes esinevatest erinevustest. Enamikus versioonides kasutatakse esimesena nimetatud tegevuse jaoks sama mõistet nagu artikli 7 lõikes 1. Lisaks ei kirjelda kasutatud mõisted küll mitte alati ühte ja sama toimingut, käivad aga põhimõtteliselt andmebaasi sisu väljaotsimise ja kogumise kohta.

65. Keeleversioone, mille 39. põhjenduses on kasutatud sama mõistet nagu direktiivi artikli 7 lõikes 1, peab seevastu tõlgendama nii, et mõiste „*Beschaffung*” (omandamine) on 39. põhjenduses esitatud kitsamas tähenduses, seevastu direktiivi artikli 7 lõikes 1 kasutatud mõistet tuleb mõista laias tähenduses, st see hõlmab ka 39. põhjenduses nimetatud teist toimingut.

66. Kõik keeleversioonid võimaldavad seega tõlgendamist, mille kohaselt kogumise mõiste direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses ei hõlma andmete tootmist, s.o andmete genereerimist,²⁸ ega seega ka ettevalmistusetappi.²⁹ Kui aga andmete loomine langeb kokku nende kogumise ja väljaajamisega, kohaldatakse direktiivist tulenevat kaitset.

64. Direktiivi keeleversioone, mille 39. põhjenduses on kasutatud kahte direktiivi artikli 7 lõikest 1 erinevat mõistet, peab tõlgendama nii, et mõlemat nimetatud toimingut tuleb vaadelda kogumise alategevusena direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses. Loomulikult tõusetub küsimus, miks kirjeldatakse 39. põhjenduses lähemalt üksnes omandamist, mitte aga kontrollimist või esitamist. Kahte viimast nimetatakse alles 40. põhjenduses.

67. Tuleb meenutada, et selles osas nn *spin-off* teooriat järgida ei saa. Järelikult ei saa oluline olla ka andmebaasi sisu kogumise eesmärk.³⁰ See tähendab omakorda, et kaitset on võimalik kohaldada ka siis, kui kogumine toimus algselt asjaomase andme-

28 — Vt Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 152.

29 — Vt Guglielmitti (viidatud 25. joonealuses märkuses), lk 184; Karnell (viidatud 22. joonealuses märkuses), lk 993.

30 — Esitatud arvamuste kohta vt Hugenholtz (viidatud 24. joonealuses märkuses), lk 161 (164, 19. joonealune märkus).

baasi koostamisest erineva tegevuse jaoks. Nimelt kaitseb direktiiv andmete kogumist ka siis, kui andmeid ei kogutud andmebaasi jaoks.³¹ See lubab laiendada kaitset ka eksternsele andmebaasile, mille aluseks on internne andmebaas.

69. Aga isegi kui vaidlusaluseid toiminguid klassifitseerida uute andmete loomisena, võiks siiski olla tegemist kogumisega direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses. See oleks nii juhul, kui andmete loomine leiaks aset samaaegselt nende töötlemisega ja ei oleks sellest lahutatav.

3. „Kontrollimine” direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses

68. Siseriikliku kohtu ülesanne on anda mõiste „kogumine” eelnevalt väljaarendatud tõlgenduse najal hinnang *Fixtures*’i tegevusele. Seejuures on eelkõige oluline andmete liigitamine ja käsitlemine alates nende kättesaamisest kuni nende sisestamiseni vaidlusalusesse andmebaasi. Tuleb otsustada, kuidas hinnata võistluskalendrite koostamist, st põhiliselt kohtuvate võistkondade omavaheolist sidumist üksikute võistluste toimumisaeegade ja -kohtadega. Seisukohta, et käesolevas menetluses on tegemist olemasolevate andmetega, toetab ka see, et võistluskalender on mitme asjaosalise, iseäranis politsei, jalgpalliliitude ja fännklubide vahel peetud läbirääkimiste tulemus. Nagu mõned menetlusosalisel märkisid, võiks ka sellest, et andmed loodi muuks otstarbeks kui andmebaasi tegemiseks, järeldada, et tegemist on olemasolevate andmetega.

70. Andmebaasi kasutamine nii spordikihlvedude korraldamisel kui ka nendest majandusliku kasu saamiseks vajab vaidlusaluse andmebaasi sisu pidevat kontrollimist. Toimikust ilmneb, et andmebaasi õigsust kontrollitakse pidevalt. Kui selline kontroll näitab muudatuste vajadust, tehakse vajalikud kohandused.

71. Sellest ei ole midagi, et mõned kohandused ei kujuta endast andmebaasi sisu kontrollimist. Et tegemist oleks objektiga, mida kaitstakse *sui generis* õigusega, on üksnes vajalik, et mõni tehtud toiming oleks kvalifitseeritav kontrollimisena direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses ja et oluline investeering seonduks toimingu selle osaga, mis on hõlmatud artikliga 7.

31 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 5 direktiivi artikli 7 kohta.

4. „Esitamine” direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses

tuleks arvestada ka keelatud toimingute tõlgendamisel. Direktiivi artikli 7 lõikes 2 sätestatud legaaldefiniitsioonidel on seega eriline tähendus.

72. *Sui generis* õigusega kaitstavaks objektiks on andmebaasi sisu „kogumise” ja „kontrollimise” kõrval ka selle „esitamine”. Siia ei kuulu mitte ainult andmebaasi kättesaadavaks tegemine selle kasutajale, st väline vorming, vaid ka kontseptuaalne vorming, näiteks sisu struktureerimine. Andmete töötlemise parendamiseks kasutatakse reeglina indekseerimis- ja tesaurussüsteemi. Nagu ilmneb 20. põhjendusest, võib direktiivikohast kaitset kohaldada ka niisuguste asjaomaste materjalide suhtes.³²

74. Direktiivi artikkel 7 sisaldab esmapilgul kahte keelavate normide rühma või õigustatud isiku, st andmebaasi tegija seisukohast lähtudes, kahte erinevat õiguste kategooriat. Kui lõige 1 reguleerib õigust keelata andmebaasi olulise osa kasutamine, siis lõige 5 keelab teatud toimingud, mis on seotud andmebaasi mitteoluliste osadega. Lähtuvalt olulise ja mitteolulise vahelisest suhtest võib lõiget 5 aga mõista ka kui erandit lõikest 1 tulenevast erandist.³⁴ Lõige 5 peab välistama lõikes 1 sätestatud keelust üleastumise³⁵ ja seetõttu võib seda klassifitseerida ka kaitseklauslina.³⁶

C. Kaitseõiguse sisu

73. Kõigepealt tuleks meenutada, et *sui generis* õiguse kehtestamise eesmärk ei olnud mitte liikmesriikide õiguse ühtlustamine, vaid teadlikult uue õiguse loomine.³³ Nimeetatud õigus ületab seniste levitamise- ja paljundamisõiguste piirid. Seda asjaolu

75. Direktiivi artikli 7 lõige 1 sätestab andmebaasi tegija õiguse keelata teatud toiminguid. Sellest tuleneb ühtlasi keelustatavate toimingute tegemise keeld. Keelustatavad toimingud, mis on seega keelatud, on esiteks väljavõtte tegemine ja teiseks taas-

32 — Vt Calame (viidatud 26. joonealuses märkuses), lk 116.

33 — Ühine seisukoht (EÜ) nr 20/95 (viidatud 17. joonealuses märkuses), punkt 14.

34 — Vt Gaster (viidatud 8. joonealuses märkuses), äärenumber 492.

35 — Hornung, O., *Die EU-Datenbank-Richtlinie und ihre Umsetzung in das deutsche Recht*, 1998, lk 116 jj, Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 180, von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 16 direktiivi artikli 7 kohta.

36 — Ühine seisukoht (EÜ) nr 20/95 (viidatud 17. joonealuses märkuses), punkt 14.

kasutamine. Mõistete „väljavõtte tegemine” ja „taaskasutamine” legaaldefiniitsioonid on esitatud direktiivi artikli 7 lõikes 2.

mille tulemusena korrastatakse andmed samamoodi süstemaatiliselt või meetoodiliselt ning individuaalselt ligipäasetavalt nagu alguses andmebaasis.

76. Artikli 7 lõikega 1 reguleeritav keeld ei kehti aga piiramatult, vaid eeldab, et keelatud toiming puudutab andmebaasi kogu sisu või selle olulist osa.

79. Seda argumenti tuleb mõista nii, et sellega seatakse *sui generis* õiguse kohaldamisele eeltingimus. See, kas eeltingimus on tegelikult olemas, tuleb kindlaks teha kaitseõiguse objekti suhtes kehtivate sätete alusel, tuginedes eelkõige artikli 7 lõike 1 alusel keelatud toimingute legaaldefiniitsioonidele artikli 7 lõikes 2.

77. Lähtudes artikli 7 lõike 1 ja lõike 5 kohaldamise jaoks otsustavast „olulise” või pigem „mitteolulise” osa kriteeriumist, tuleb järgnevalt mõlemat koosseisutunnust põhjalikumalt analüüsida. Seejärel tuleb käsitleda lõike 1 ja lõike 5 alusel keelatud toiminguid.

80. Ei direktiivi artikli 7 lõige 1 nagu ka artikli 7 lõige 5 ei sätesta ülalnimetatud tingimust sõnaselgelt ega ka sisalda ühtegi viidet sellele. Asjaolust, et „süstemaatiline või meetoodiline korrastatus” on sõnaselgelt nimetatud artikli 1 lõikes 2, ent mitte artiklis 7, võib pigem järeldada vastupidist, et ühenduse seadusandja ei soovinud seda kriteeriumi seada artikli 7 kohaldamise tingimuseks.

1. Andmebaasi olulised ja mitteolulised osad (kolmas eelotsuse küsimus)

a) Üldised märkused

78. Menetluses toodi esile, et direktiivi artikli 7 lõige 1 keelab vaid sellised toimingud,

81. Kuid ka direktiivi eesmärk räägib selle täiendava kriteeriumi vastu.

82. Selline täiendav kriteerium oleks lisatud artikliga 7 sätestatud kaitsele, kui selles sättega reguleeritavast keelust saaks mööda minna andmebaasi osade lihtsa ümbermuutmise teel.

datavate toimingute õiguspärasuse hindamise kriteeriumiks. Seetõttu ei ole põhimõtteliselt õige seisukoht, et direktiiv ei kaitse andmeid, mis on koondatud muudetud või ümberstruktureeritud kujul.

83. Direktiivi 38. põhjendus, milles viidatakse nimetatud ohule ja autoriõiguse kaitse ebapiisavusele, osutab sellele, et direktiiviga taotletakse ka andmebaasi sisu taaskoostamise kui võimalikku õigusi rikkuva toimingu keelustamist.

b) Mõiste „andmebaasi sisu oluline osa” direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses

84. Direktiivi eesmärk on luua just uus kaitseõigus, mida ei saa kummutada ka viitamisega 46. põhjendusele, mis käsitleb teist aspekti.

87. Selles eelotsuse küsimuses palutakse tõlgendada mõistet „andmebaasi sisu oluline osa” direktiivi artikli 7 lõike 1 mõttes. Erinevalt direktiivi teistest kesketest mõistetest puudub sellele legaaldefiniitsioon. See jäeti välja direktiivi vastuvõtmise menetluse käigus, täpsemalt nõukogu ühise seisukohaga.

85. Isegi 45. põhjendus, mille kohaselt ei tohi autoriõiguse kaitset laiendada puhastele faktidele või andmetele, ei räägi täiendava kriteeriumi kasuks. See ei tähenda muidugi, et kaitse laieneb isegi andmetele või koguni üksikutele andmetele. Kaitse objektiks on ja jääb andmebaas.

88. Direktiivi artikli 7 lõige 1 näeb ette kaks alternatiivi. Nagu ilmneb juba sõnastusest, võib olulisus tuleneda kahest põhjusest: kvantitatiivsest või kvalitatiivsest. Sellist ühenduse seadusandja valitud konstruktsiooni tuleb tõlgendada nii, et osa võib olla oluline ka siis, kui see ei ole küll kvantita-

86. Kokkuvõttes tuleb sedastada, et sama süstemaatiline või meetodiline esitatus nagu algses andmebaasis ei ole andmebaasi puu-

tiivselt oluline, ent on oluline kvalitatiivselt. See lükkab ümber väite, mille kohaselt on alati nõutav ka kvantitatiivne alammäär.

89. Kvantitatiivset võimalust tuleb mõista nii, et kindlaks tuleb määrata andmebaasi selle osa suurus, mida keelatud toiming puudutab. Seejuures tõusetub küsimus, kas võtta aluseks suhteline või absoluutne käsitusviis. See tähendab, kas võrrelda kõnealust suurust andmebaasi kogu sisuga³⁷ või hinnata kõnealust osa eraldi.

90. Siinkohal tuleb märkida, et suhteline käsitusviis võib kahjustada pigem suurte andmebaaside tegijaid,³⁸ sest kõnealune osa muutub koguhulga suurenedes üha vähem oluliseks. Sellisel juhul võiks aga olukorda mingil määral tasakaalustada täiendavalt teostatav kvalitatiivne hindamine, kuna suhteliselt väikest kõnealust osa võiks pidada siiski pidada kvalitatiivselt oluliseks. Sama hästi oleks võimalik mõlemate kvantitatiivsete käsitusviiside sidumine. Nii võiks ka suhteliselt väikest osa selle absoluutse suuruse tõttu kvalifitseerida oluliseks.

91. Lisaks tõusetub küsimus, kas kvantitatiivset hindamist saab siduda kvalitatiivsega. See tuleb muidugi kõne alla üksnes nendel juhtudel, mil kvalitatiivne hindamine üldse võimalik on. Sellisel juhul ei takista miski kõnealuseid osi mõlema meetodi järgi hindamast.

92. Kvalitatiivse hindamise raames on igal juhul oluline tehniline või majanduslik väärtus.³⁹ Seega saab arvesse võtta ka osa, mis ei ole küll mahult suur, kuid mille väärtus on oluline. Näiteks spordivaldkonnas võiks nimekirjade väärtust kajastada nende täielikkus ja täpsus.

93. Kõnealuse osa majanduslikku väärtust mõõdetakse reeglina nõudluse kadumise järgi,⁴⁰ mis tekib seetõttu, et kõnealusest osast ei tehta väljavõtteid või seda ei taaskasutata mitte turutingimustel, vaid mingil muul viisil. Kõnealust osa, eriti selle majanduslikku väärtust, saab käsitleda ka toimingute tegija seisukohast, st hinnata selle alusel, mida väljavõtte tegija või taaskasutaja enda jaoks säästis.

37 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 15 direktiivi artikli 7 kohta.

38 — Vt Grüntmacher (viidatud 16. joonealuses märkuses), lk 340.

39 — Vt Gaster (viidatud 8. joonealuses märkuses), punkt 495, Grüntmacher (viidatud 16. joonealuses märkuses), lk 340, von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 15 direktiivi artikli 7 kohta.

40 — Vt Krähn (viidatud 9. joonealuses märkuses), lk 162.

94. Lähtuvalt direktiivi artiklis 7 sätestatud investeringute kaitse eesmärgist tuleb olulisuse hindamisel alati arvesse võtta ka andmebaasi tegija tehtud investeringuid.⁴¹ Nagu ilmneb 42. põhjendusest, on väljavõtte tegemise ja taaskasutamise keelu eesmärk hoida ära investeringute kahjustamine.⁴²

95. Andmebaasi kõnealuse osa väärtuse määramisel võib seega lähtuda ka investeringutest, iseäranis andmete kogumise kulusdest.⁴³

96. Mis puudutab olulisuse künnist, siis ei anna direktiiv ka siin legaldefiniitsiooni. Õiguskirjanduses väljendatud ühtse arvamus järgi on ühenduse seadusandja jätnud piiritlemise teadlikult kohtu ülesandeks.⁴⁴

41 — Vt Guglielmetti (viidatud 25. joonealuses märkuses), lk 186, Krähn (viidatud 9. joonealuses märkuses), lk 161, Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 172.

42 — Siinjuures piisab ühe käsitluse kohaselt kahjustamiseks juba abstraktselt tõenäosusest, vt Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 173, vrd Speyart (viidatud 14. joonealuses märkuses), lk 171 (174).

43 — Doutreloup, C., „Le nouveau droit exclusif du producteur de bases de données consacré par la directive européenne 96/9/CE du 11 mars 1996: un droit sur l'information?“, *Mélanges en hommage à Michel Vaelbroeck*, 1999, lk 903 (913).

44 — Vt Doutreloup (viidatud 43. joonealuses märkuses), lk 913, Gaster (viidatud 8. joonealuses märkuses), punkt 496, Leistner (viidatud 12. joonealuses märkuses), lk 171, von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 15 direktiivi artikli 7 kohta.

97. Olulisust ei tohi aga teha sõltuvaks sellest, kas tekitatud on olulist kahju.⁴⁵ Selleks, et viia kaitse künnis nii kõrgele, ei piisa ühes põhjenduses, nimelt 42. põhjenduse lõpus esinevast vastavast viitest. Pealegi on küsitav, kas „olulist kahju“ saab üldse olulisuse määratlemise kriteeriumina arvestada, sest 42. põhjendust võiks mõista ka nii, et „olulist kahju“ tuleb vaadelda täiendava tingimusena juhul, kui tegemist on olulise osaga, st kui olulisus on juba tuvastatud. Liiga ranget kahju hindamist ei saa õigustada isegi kaheksandas põhjenduses mainitud keelatud toimingute mõjuga, nimelt „tõsiste majanduslike ja tehniliste tagajärgedega“. Mõlema põhjenduse eesmärk on pigem rõhutada andmebaaside kaitse majanduslikku vajalikkust.

98. Mis puudutab andmebaasi asjaomaste osade hindamist, siis on ilmne, et neid toiminguid tehakse igal nädalal. Siit tõusetub küsimus, kas suhtelise käsitlusviisi puhul tuleb kõnealuseid osi võrrelda terve andmebaasiga või asjaomase nädala kogumiga.

45 — Vt nt Karnell (viidatud 22. joonealuses märkuses), lk 1000, Krähn (viidatud 9. joonealuses märkuses), lk 163.

Lõpuks oleks mõeldav asjaomased iganädalased osad terve hooaja lõikes liita ja võrrelda sel viisil saadud summat andmebaasi kui tervikuga.

2. Andmebaasi sisu olulist osa puudutavad keelud (teine eelotsuse küsimus)

99. *Sui generis* õiguse eesmärki järgiva tõlgenduse jaoks on seega ainumõeldav asjaomase osa ja terviku ühe ja sama ajavahemiku lõikes tehtud võrdlus. Võrrelda võib kas ühe nädala või ühe hooaja lõikes. Kui kõnealune osa hõlmab rohkem kui pooli võistlusi, võib kõnealust osa pidada oluliseks. Ent kõikide võistluste lõikes võib ka väiksem osa kui pool nendest olla piisav, kui mõnes võistluskategoorias, näiteks kõrgliigas, on osa proportsionaalselt suurem.

101. Direktiivi artikli 7 lõikes 1 sätestatud andmebaasi tegija õigusest takistada teatud toiminguid tuleneb nende toimingute, nimelt väljavõtte tegemise ja taaskasutamise, keeld. Üsna mitmes põhjenduses⁴⁶ nimetatakse taolisi toiminguid seetõttu „ilma loata” keelatud toiminguteks.

102. Järgnevalt süvenen mõistete „väljavõtte tegemine” ja „taaskasutamine” tõlgendamisse. Kõnealuses osas tuleb analüüsida direktiivi artikli 7 lõikes 2 esitatud legaaldefinitsioone. Seejuures meenutagem ka siinkohal direktiivi eesmärki kehtestada uudne kaitseõigus. Sellest tuleb juhinduda mõlema mõiste tõlgendamisel.

100. Absoluutse käsitusviisi korral tuleks kõnealuseid osi juurde liita seni, kuni on ületatud kõnealuste osade olulisuse künnis. Nii saab kindlaks teha, millisest ajavahemikust alates saab rääkida sellest, et oluliste osade suhtes on tehtud keelatud toiminguid.

103. Mõlema keelatud toimingu suhtes kohaldatakse põhimõtet, et andmebaasi sisu kasutaja eesmärk või tahe ei ole oluline. Seega ei ole otsustav ka see, kas andmebaasi kasutatakse selgelt ärilistel eesmärkidel. Otsustavaks on ainuüksi mõlemas legaaldefinitsioonis esitatud koosseisu tunnused.

46 — Vt nt 8., 41., 42., 45. ja 46. põhjendus.

104. Samuti kehtib mõlema keelatud toimingu puhul, et erinevalt artikli 7 lõikest 5 ei peeta silmas mitte ainult korduvaid ja süstemaatilisi toiminguid. Kuna lõikega 1 keelatud toimingud peavad hõlmama andmebaasi sisu olulisi osi, seab ühenduse seadusandja nimetatud toimingutele vähem nõudeid kui lõikega 5, mis käsitleb mitteolulisi osi.

105. Siinkohal olgu juhitud tähelepanu direktiivi ülesehituse veale.⁴⁷ Kuna ka artikli 7 lõikes 2 esitatud legaaldefiniitsioon keskendub tervikule või olulisele osale, kordab see asjatult juba lõikes 1 sätestatud nõuet. Artikli 7 lõikes 2 esitatud legaaldefiniitsioon tekitab seoses artikli 7 lõikega 5 koguni vastuolu. Seda seetõttu, et lõige 5 keelab mitteolulistest osadest väljavõtte tegemise ja nende taaskasutamise. Kui väljavõtte tegemist ja taaskasutamist tõlgendatakse nüüd artikli 7 lõikes 2 sätestatud legaaldefiniitsiooni kohaselt, jõutaks kummalisele tulemusele, et artikli 7 lõige 5 keelab mitteoluliste osade suhtes teatud toimingud vaid siis, kui need toimingud puudutavad tervikut või olulisi osi.

106. Mitu menetlusosalist viitas ka konkurentsiküsimusele. Selle käsitlemisel tuleb

silmas pidada, et direktiivi lõplik sõnastus ei sisalda komisjoni algselt kavandatud sundlitentside andmise eeskirju.

107. Andmebaasi tegija laiaulatusliku kaitse vastased kardavad, et laiaulatusliku kaitse korral tekiks monopolide moodustumise oht, seda eriti senini vabalt ligipääsetavate andmete puhul: nii võiks turul valitseva positsiooniga andmebaasi tegija oma seisundit kuritarvitada. Selles osas tuleb meenutada, et direktiiv ei välista ei esmase ega teise õiguse konkurentsieeskirjade kohaldamist. Andmebaasi tegija konkurentsivastane käitumine jääb ka edaspidi nende eeskirjade kohaldamisalasse. See tuleneb nii 47. põhjendusest kui ka direktiivi artikli 16 lõikest 3, mille alusel komisjon kontrollib, kas *sui generis* õiguse kohaldamine on põhjendanud turgu valitseva seisundi kuritarvitamist või kahjustanud konkurentsi muul viisil.

108. Käesolevas menetluses puudutati ka vabalt ligipääsetavate andmete õiguslikku käsitlust. Selles osas esindavad eelkõige menetlusesse astunud valitsused seisukohta, et direktiiv ei kaitse avalikke andmeid.

109. Kõnealusel seoses tuleb esmalt rõhutada, et kaitse hõlmab vaid andmebaasi sisu

47 — Vt Koumantos (viidatud 16. joonealusel märkuses), lk 121.

ja mitte andmete sisu. Ohtu, et kaitse laieneb ka andmebaasis sisalduvale informatsioonile, saab ära hoida, kui selles küsimuses tõlgendada direktiivi kitsendavalt, mida siinkohal ka soovitan. Teisalt jääb kohustus rakendada vajaduse korral siseriiklike ja ühenduse konkurentsioiguse vahendeid.

110. Mis puudutab nende andmete kaitset, mis moodustavad andmete kasutajale tundmatu andmebaasi sisu, tuleb viidata sellele, et direktiiv keelab vaid teatud toimingud, nimelt väljavõtte tegemise ja taaskasutamise.

111. Kuigi direktiivis sätestatud väljavõtte tegemise keeld eeldab andmebaasi tundmist, ei pea see taaskasutamise osas tingimata nii olema. Selle probleemi juurde tulen tagasi seoses taaskasutamisega.

a) Mõiste „väljavõtte tegemine” direktiivi artikli 7 tähenduses

112. Mõistet „väljavõtte tegemine” direktiivi artikli 7 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada artikli 7 lõike 2 punktis a esitatud legaaldefinitsioonile tuginedes.

113. Esimeseks tunnuseks on andmebaasi sisu ülekandmine teise väljendusvormi [mõiste „väljendusvorm” asemel on edaspidi kasutatud täpsemat vastet „andmekandja”], kusjuures see võib olla alaline või ajutine. Fraasist „mis tahes viisil või mis tahes vormis ülekandmine” võib järeldada, et ühenduse seadusandja on andnud mõistele „väljavõtte tegemine” laia tähenduse.

114. Seega on hõlmatud mitte ainult ülekandmine sama tüüpi⁴⁸ andmekandjale, vaid ka teist tüüpi⁴⁹ andmekandjale. Ka pelgalt väljatrükk kuulub seega mõiste „väljavõtte tegemine” alla.

115. Lisaks sellele ei tohi mõistet „väljavõtte tegemine” loomulikult mõista nii, et keelu kehtivuseks ei tohi väljavõtetud osad enam andmebaasis sisalduda. Mõiste „väljavõtte tegemine” tõlgendust ei saa aga laiendada niivõrd, et see hõlmaks ka kaudset ülekandmist. Eeldatud on pigem vahetat ülekandmist teisele andmekandjale. Erinevalt mõistest „taaskasutamine” ei mängi siin aga üldsus mitte mingit rolli. Piisab ka eraviisilisest ülekandmisest.

48 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 19 direktiivi artikli 7 kohta.

49 — Vt Gaster (viidatud 8. joonealuses märkuses), punkt 512.

116. Mis puudutab teist tunnust, nimelt andmebaasi objekti, mille suhtes keelatud toiminguid teostati („kogu [andmebaas] või selle oluline osa“), siis võib viidata olulisuse kohta esitatud argumentidele.

mine) soovis ühenduse seadusandja selgelt osutada, et kaitse antakse ka mitteäriiliste kasutajate toimingute vastu.

117. Ülaltoodud kriteeriumide kohaldamine põhikohtuasja konkreetsetele asjaolude suhtes on siseriikliku kohtu ülesanne.

120. Legaaldefiniitsioonis nimetatud „taaskasutamise“ viise, näiteks „koopiate levitamine“, „rentimine“, „sidusliini kaudu edastamine“, tuleb mõista vaid näidete loeteluna, nagu ilmneb ka lisandist „[või] muul viisil ülekandmine“.

b) Mõiste „taaskasutamine“ direktiivi artikli 7 tähenduses

121. Mõistet „kättesaadavaks tegemine“ tuleb kahtluse korral tõlgendada laiendavalt,⁵⁰ millele viitab ka artikli 7 lõike 2 punktis b esinev fraas „igasuguses vormis“ [täpsustatud tõlge]. Pelgalt ideed⁵¹ või andmebaasist informatsiooni otsimine iseenesest⁵² seda ei tähenda.

118. Direktiivi artikli 7 lõike 2 punktis b esitatud legaaldefiniitsioonist tuleneb, et taaskasutamine on seotud üldsusele kättesaadavaks tegemisega.

122. Mitu menetlusosalist on väitnud, et andmed on üldsusele teada. Selle väite õigsuse üle otsustamiseks on vaja hinnata konkreetseid faktilisi asjaolusid, mis on siseriikliku kohtu pädevuses.

119. Valides mõiste „*Weiterverwertung*“ (kohtujuristi rõhutuse) (taasrealiseerimine) asemel teadlikult mõiste „*Weiterverwendung*“ (kohtujuristi rõhutuse) (taaskasuta-

50 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 27 direktiivi artikli 7 kohta.

51 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 31 direktiivi artikli 7 kohta.

52 — Vt Grützmacher (viidatud 16. joonealuses märkuses), lk 336.

123. Ent isegi juhul, kui siseriiklik kohus peaks jõudma järeldusele, et tegemist on üldsusele teadaolevate andmetega, ei välista see siiski kaitse laienemist andmebaasi osadele, mis sisaldavad üldsusele teadaolevaid andmeid.

124. Direktiivi artikli 7 lõike 2 punktis b on sätestatud ka eeskirjad kaitseõiguse lõppemise kohta. See toimub üksnes teatud tingimustel. Üks tingimustest on „andmebaasi koopia esmamüük”. Sellest saab järeldada, et kaitse lõppeb ainult taoliste füüsiliste esemete puhul. Lõppemist ei toimu, kui taaskasutamine leiab aset muul viisil kui koopia tegemisega. Sidusedastuse puhul on see 43. põhjenduses sõnaselgelt ka sätestatud. *Sui generis* õigust kohaldatakse seega mitte ainult esmakordsel „üldsusele kättesaadavaks tegemisel”.

125. Kuna direktiiv ei maini esmakordsele „üldsusele kättesaadavaks tegemisele” järgnevat toiminguid, ei saa nende hulk olla oluline. Seega, kui tegemist on andmebaasi sisu olulise osaga, on see kaitstud ka siis, kui see osa kogutakse mõnest iseseisvast allikast, näiteks ajalehtedest või Internetist, mitte

andmebaasist endast. Erinevalt väljavõtte tegemisest hõlmab „taaskasutamine” ka andmebaasi sisu kogumise kaudseid viise. Koosseisutunnust „ülekanndmine” tuleb seetõttu tõlgendada laiendavalt.⁵³

126. Siseriikliku kohtu ülesanne on kohaldada nimetatud kriteeriume põhikohtuasja konkreetsetele asjaoludele.

127. Eelotsuse küsimuste täiendamiseks olgu viidatud sellele, et juhul, kui keelatud toiminguid tehakse mitteoluliste osade suhtes, tuleb kontrollida, kas tegemist on mitteolulistest osadest korduva ja süstemaatilise väljavõtte tegemisega ja/või mitteoluliste osade korduva ja süstemaatilise taaskasutamisega (vt selle kohta asjaomaseid selgitusi minu ettepanekutes kohtuasjades C-203/02, C-338/02 ja C-444/02).

53 — Vt von Lewinski (viidatud 13. joonealuses märkuses), punkt 38 direktiivi artikli 7 kohta.

VII. Ettepanek

128. Teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata eelotsuse küsimustele järgmiselt:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiivi 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta artikli 7 lõikes 1 sätestatud tingimust, et investeeringud peavad olema seotud andmebaaside tegemisega, tuleb tõlgendada nii, et kogumine ja selleks tehtud investeeringud hõlmavad sellisel juhul, millega on tegemist põhikohtuasjas, investeeringuid võistluste kuupäevade ja kohtuvate võistkondade määramiseks, ja võistluskalendrite koostamine hõlmab ka investeeringuid, mida õiguskaitse võistluskalendritele laienemise hindamisel arvesse ei võeta.
2. Direktiiviga kehtestatud kaitset väljavõtte tegemise või täpsemalt taaskasutamise vastu tuleb mõista nii, et peale võistluskalendrite koostajate ei tohi teised isikud võistluskalendris sisalduvaid andmeid ilma loata kasutada kihlvedude korraldamiseks ega muudel ärilistel kaalutlustel.
3. Andmebaasi sisu kvalitatiivselt ja/või kvantitatiivselt hinnatult olulise osaga direktiivi mõttes võib olla tegemist ka siis, kui võistluskalendrites sisalduvast teabest kasutatakse vaid osa, mis puudutab iganädalastes ennustuslehtedes ilmuvate ühe nädala kihlvedude aluseks olevaid kohtumisi ning kohtumiste kohta käiv teave kogutakse ja kontrollitakse kogu hooaja jooksul teistest allikatest kui andmebaasi tegija juures.